

УДК 351.741

Ю. О. МИХАЙЛОВА,*ад'юнкт**Харківського національного університету внутрішніх справ*

СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Розкрито поняття системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ. Виділено ознаки системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ України та надано їх перелік.

Питання безпеки, збереження життя і здоров'я людей під час професійної діяльності завжди знаходилися в центрі уваги як теоретиків-науковців, так і практиків сфери управління персоналом. Для будь-якого підприємства, установи, організації стан безпеки її персоналу визнається одним із важливих критеріїв та показників ефективності та якісної роботи. Це повною мірою стосується й органів внутрішніх справ України. Зауважимо, що з огляду на специфіку своєї професійної діяльності працівники органів внутрішніх справ повсякденно стикаються як з реальною, так і з потенційною небезпекою.

Для управління забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ (далі – ОВС) України як для будь-якого процесу управління характерна наявність певного кола суб'єктів управління, які так чи інакше впливають на об'єкт з метою переведення останнього у новий бажаний стан для забезпечення його ефективного функціонування, досягнення поставлених цілей. Тому при вивченні проблеми особистої безпеки працівників ОВС України вважаємо актуальним та необхідним визначити коло суб'єктів, які безпосередньо впливають на процеси управління забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу, спрямовують свою роботу на мінімізацію та уникнення негативного впливу різних факторів на працівників відповідних підрозділів під час проходження служби в ОВС.

Найбільш ґрунтовно проблема безпеки життєдіяльності персоналу в ОВС України висвітлена у працях О. М. Бандурки [1; 2 тощо], С. В. Городянка [3], Н. П. Матюхіної [4; 5 тощо] та О. Ю. Синявської [6; 7; 8 тощо]. Але значна кількість наукових праць, навчальних посібників та підручників висвітлюють загальноуправлінський підхід до проблеми безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ України. До найбільш вагомих і значущих

результатів досліджень можна віднести праці О. Ю. Синявської, у яких запропоновано класифікацію заходів правового захисту працівників органів внутрішніх справ, визначено поняття та сутність безпечної діяльності персоналу органів внутрішніх справ та надано характеристику суб'єктів забезпечення життєдіяльності персоналу ОВС, вперше розглянуто їх як систему та здійснено класифікацію цих суб'єктів за різними критеріями. Роботи зазначених та інших авторів мають важливе наукове та практичне значення. Проте на даний час бракує праць, у яких би досліджувалася проблема визначення кола суб'єктів, що впливають на процес забезпечення безпеки життєдіяльності працівників органів внутрішніх справ, а також у яких було б систематизовано вказані суб'єкти. Тому **метою** даної статті є саме систематизація суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС, визначення елементів цієї системи.

Система суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС – це сукупність органів і посадових осіб, які відповідно до законодавства є учасниками управлінських відносин, чия діяльність спрямована на усунення факторів, небезпечних для життя, здоров'я, честі, гідності і недоторканності громадян як під час виконання працівниками органів внутрішніх справ своїх посадово-функціональних завдань та обов'язків, так і в їх особистій життєдіяльності, та які наділені управлінськими функціями у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ України та здатні їх здійснювати.

Систему суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ України можна представити наступним чином:

1. **Верховна Рада України** – парламент як єдиний орган законодавчої влади в державі. Саме до повноважень Верховної Ради належить внесення змін до Конституції України, де

закріплено основні права, свободи та обов'язки людини і громадянина, інші основоположні засади організації державної влади в країні тощо; призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; заслуховування його щорічних доповідей про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні; затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Міністерства внутрішніх справ України тощо [9].

2. **Президент України** як гарант державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина [9]. У межах своєї компетенції та на виконання Конституції і законів України Президент здійснює оперативне керівництво органами виконавчої влади, в тому числі органами внутрішніх справ. Для забезпечення виконання своїх повноважень Президент наділяється правом видавати укази і розпорядження, які є обов'язковими для виконання, у тому числі і ті, що мають відношення до забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС України (див., наприклад, Указ Президента України «Про Положення про Міністерство внутрішніх справ України»).

3. **Кабінет Міністрів України** як вищий орган у системі органів виконавчої влади [9]. Одним з основних завдань Кабінету Міністрів України є реалізація заходів щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина. З метою забезпечення належної службової діяльності органів внутрішніх справ України Кабінетом Міністрів України видаються нормативно-правові акти, спрямовані на регулювання та деталізацію основних прав та інтересів працівників міліції в цілому, а також на гарантування їх особистої безпеки (див., наприклад, Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ).

З метою підвищення ефективності діяльності Кабінету Міністрів України в цілому та координації роботи центральних органів виконавчої влади у формуванні та реалізації державної політики в Кабінеті Міністрів діють урядові комітети, зокрема Урядовий комітет з питань правової політики, національної безпеки, оборони, правоохоронної діяльності та роботи підприємств військово-промислового комплексу, до складу якого входить Міністр внутрішніх справ України [10]. До компетенції Урядового комітету входить попередній розгляд проектів законів, у тому числі й тих, що стосуються забезпечення безпеки працівників

органів внутрішніх справ, військовослужбовців, попередній розгляд актів Президента України, постанов Кабінету Міністрів, проектів розпоряджень Кабінету Міністрів про схвалення концепцій реалізації державної політики у сфері національної безпеки, оборони, правоохоронної діяльності та роботи підприємств військово-промислового комплексу, концепцій державних цільових програм та концепцій законів тощо.

4. **Міністерство внутрішніх справ України** на чолі з Міністром внутрішніх справ та підпорядковані міністерству органи й підрозділи внутрішніх справ України.

Серед повноважень МВС України є такі, що прямо стосуються забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ, а саме: вживати у випадках, передбачених законодавством України, спеціальних заходів щодо забезпечення безпеки працівників органів внутрішніх справ та їх близьких родичів; розробляти й організувати виконання програм кадрового забезпечення органів внутрішніх справ та внутрішніх військ, вживати заходів до додержання дисципліни і законності в їх діяльності; організувати роботу навчальних закладів, наукових установ, що належать до сфери його управління; вживати відповідно до законодавства заходів щодо забезпечення правового і соціального захисту осіб рядового і начальницького складу та працівників органів внутрішніх справ, військовослужбовців та працівників внутрішніх військ, пенсіонерів із числа військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, членів їхніх сімей, розробляти пропозиції з цих питань і вносити їх на розгляд відповідних органів та інші [11].

Особлива роль у забезпеченні безпеки життєдіяльності персоналу ОВС належить керівникам системи МВС. Крім того, низка структурних підрозділів МВС України прямо чи побічно забезпечує безпеку життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ (серед них Департамент кадрового забезпечення, Кадрова комісія МВС України, система атестаційних комісій МВС України, Департамент медичного забезпечення та реабілітації, Департамент ресурсного забезпечення МВС України, їх структурні підрозділи та відповідні підпорядковані їм на місцях підрозділи ГУ УМВС, УМВСТ, навчальні заклади, інші установи системи МВС України). Одним із провідних суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу в системі МВС України є відділ державного нагляду за охороною праці.

6. **Міністерство юстиції України**, основними завданнями якого згідно з Положенням про Міністерство юстиції України [12], є підготовка пропозиції щодо проведення в Україні правової реформи, забезпечення захисту прав і свобод людини і громадянина, підготовка пропозицій щодо вдосконалення законодавства, у тому числі з питань забезпечення безпеки життя та праці людини і громадянина, систематизації законодавства, розроблення проектів нормативно-правових актів та міжнародних договорів України з правових питань.

7. **Прокуратура України**, на яку згідно з Конституцією України покладається нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами [9].

8. **Інші органи виконавчої влади** (як центральні, так і місцеві) **та органи місцевого самоврядування**, які в межах своєї компетенції можуть видавати відповідні акти або вирішувати питання, що впливають на забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ [13; 14 тощо].

9. **Конституційний Суд України та суди загальної юрисдикції**, які відповідно до Конституції України здійснюють судочинство і юрисдикція яких поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі [9]. Згідно зі ст. 55 Конституції України, права і свободи людини і громадянина захищаються судом. Кожному (в тому числі й працівникам органів внутрішніх справ) гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

10. **Об'єднання громадян, професійні спілки, інші громадські організації та політичні партії** [15; 16; 17]. Так, наприклад, адвокатура України є добровільним професійним громадським об'єднанням адвокатів, що покликане згідно з Конституцією України сприяти захисту прав, свобод та представляти законні інтереси громадян України, іноземців, осіб без громадянства, юридичних осіб, надавати їм іншу юридичну допомогу.

11. **Посадові особи зі спеціальним статусом** (наприклад Уповноважений Верховної ради України з прав людини). Згідно зі ст. 3 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради з прав людини» [18] діяльність Уповноваженого спрямовано на: захист прав і свобод людини й громадянина, проголошених Кон-

ституцією та законами України, а також міжнародними договорами України; додержання та повагу до прав і свобод людини й громадянина суб'єктами, зазначеними в Законі України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»; запобігання порушенням прав і свобод людини й громадянина або сприяння їх поновленню; сприяння приведенню законодавства України про права й свободи людини і громадянина у відповідність до Конституції України й міжнародних стандартів тощо.

12. **Деякі міжнародні органи**, наприклад Європейський суд з прав людини, міжнародні міжурядові правозахисні організації, міжнародні неурядові правозахисні організації. Так, Європейський суд з прав людини – це організація, створена для контролю за дотриманням прав і свобод людини і громадянина, закріплених у Європейській конвенції з прав людини, яка була ратифікована в 1953 р. Міжнародна міжурядова правозахисна організація – це добровільне об'єднання суверенних держав або міжнародних організацій, що має відповідну систему головних і допоміжних органів, автономну волю, відмінну від волі її членів та створене на основі міждержавного договору або резолюції міжнародної організації загальної компетенції для координації діяльності держав у галузі захисту фізичних і юридичних осіб від правопорушень та зловживань правом із боку суспільства, держави, місцевого самоврядування, недержавних об'єднань людей та окремих фізичних осіб.

До загальних правозахисних міжнародних міжурядових організацій, що впливають на захист прав людини в Україні, можна віднести міжнародні організації та посадових осіб, які беруть участь у забезпеченні прав людини (Генеральна Асамблея, Рада Безпеки, Міжнародний Суд та допоміжні органи, такі, як Рада з прав людини, Верховний комісар ООН з прав людини, Комісія зі становища жінок, система контрольних органів, які створюються за міжнародними угодами тощо). Очолює їх систему ООН. Крім загальних, створюються і регіональні правозахисні організації (Рада Європи, Європейський Союз, Організація з питань безпеки і співробітництва в Європі тощо).

Міжнародні неурядові організації є недержавними правозахисними організаціями, що здійснюють свою діяльність на світовому і регіональному рівні з питань захисту прав і свобод людини та громадянина, мають свої робочі органи і групи в Україні (Міжнародна амністія; Міжнародний пен-штаб; Міжнародна

організація кримінальних реформ; Міжнародна федерація прав людини; Міжнародна служба прав людини; Міжнародна організація проти тортур; Система інформації та документації прав людини тощо).

Стаття 55 Конституції України надає право кожному після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна. Зазначимо, що органи внутрішніх справ є не тільки суб'єктами діяльності із забезпечення безпеки життєдіяльності суспільства, його окремих членів, але й об'єктами такої діяльності. Як і всі громадяни України, працівники органів внутрішніх справ мають конституційне право на охорону та захист життя і здоров'я, у тому числі і в процесі трудової діяльності і, як і будь-які інші громадяни, можуть звертатися до міжнародних механізмів захисту прав людини.

13. У деяких випадках до суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ можна віднести самих *працівників ОВС України* коли вони, наприклад, здійснюють самозахист своїх законних прав.

Усі ці органи утворюють цілісну систему. Дійсно, система (від грецької *systema* – ціле, складене з частин) – це сукупність елементів, що знаходяться у відносинах і зв'язках один з одним, утворюють визначену цілісність, цілість, єдність [19]; децю ціле, що становить собою єдність закономірно розташованих частин, які знаходяться у певному зв'язку [20].

Як ми бачимо, у самому визначенні поняття «система» містяться притаманні для кожної системи ознаки – це і сукупність елементів, і наявність зв'язків між елементами, цілісність, структурованість. Про такі ознаки, притаманні будь-яким системам, говорять у своїх працях такі науковці, як А. П. Коренев [21, с. 6–7], Л. С. Анохіна [22, с. 46].

Вважаємо, що найбільш характерними для системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності працівників ОВС, як і для будь-якої системи, є такі ознаки:

1) множинність складових елементів – кожна система складається з двох та більше елементів. Очевидно, що для системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС характерною є велика кількість елементів, а саме відповідних суб'єктів із різним правовим статусом, структурою, компетенцією та іншими властивостями;

2) цілеспрямованість – єдність головної мети для всіх елементів системи;

3) цілісність системи як її внутрішня єдність, неможливість звести властивості системи до суми властивостей її складових елементів та вивести з останніх властивості цілого;

4) структурованість системи, з якої випливає можливість її опису через встановлення її структури, тобто окремих елементів системи та мережі зв'язків і відносин між ними; обумовленість діяльності системи не стільки діяльністю окремих її компонентів, скільки властивостями її структури;

5) ієрархічність системи: будь-який її компонент може розглядатися як ситема, яка є компонентом більшої системи; в той же час і вся система в цілому може розглядатись як компонент вищої в ієрархічному ряду системи;

б) множинність способів опису системи: через принципову складність системи її адекватне пізнання потребує побудови різних моделей.

Слід зазначити, що деякі з ознак системи тісно пов'язані одна з одною, наприклад, цілеспрямованість і цілісність. Цілеспрямованість у нашому випадку пояснюється наявністю спільної мети для всіх елементів такої системи – забезпечення належного рівня безпеки життєдіяльності працівників ОВС України. Що ж до цілісності, то слід говорити про те, що у процесі своєї повсякденної діяльності кожний із перелічених суб'єктів має широке коло повноважень, які можуть бути і не пов'язані із забезпеченням безпеки життєдіяльності персоналу ОВС (так, наприклад, Міністерство внутрішніх справ України, окрім тих повноважень, які безпосередньо стосуються забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС, виконує й інші функції, серед яких забезпечення реалізації державної політики щодо боротьби зі злочинністю; виявлення, розкриття і розслідування злочинів, що мають міжрегіональний і транснаціональний характер, боротьба з організованою злочинністю, зокрема наркобізнесом і злочинністю в галузі економіки тощо [11]). Однак усі ці суб'єкти взаємодіють один з одним саме з приводу забезпечення належного, загальноприйнятого рівня безпеки життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ.

Разом із тим, кожний з елементів системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС можна розглядати, як окрема система (МВС і його органи – як система управління внутрішніми справами України) чи – за певними ознаками – як складник інших систем (МВС і його органи входять до

системи правоохоронних органів України). У свою чергу, всю сукупність державних органів і посадових осіб, які є суб'єктами забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС, можна розглядати як елемент вищої в ієрархічному порядку системи – державного апарату України. Цей факт підтверджує наявність у системи такої ознаки, як ієрархічність.

Така взаємодія може виражатися і в різних зв'язках, що дає підстави говорити про таку ознаку системи, як структурованість. Це можуть бути як горизонтальні зв'язки між органами, що не підпорядковані один одному (наприклад Кабінет Міністрів – Верховна Рада України), так і вертикальні зв'язки між підпорядкованими один одному суб'єктами управління (наприклад, МВС України – УМВС України в області). Характерною особливістю в даному випадку є те, що ці зв'язки виникають щодо питань, які тим чи іншим чином стосуються процесу забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС, об'єднуючи різноманітні елементи в єдину систему, діяльність якої в даному напрямку обумовлена діяльністю структурованої системи суб'єктів.

Що ж до такої ознаки системи, як множинність способів опису системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності працівників ОВС, то вона виявляється у наявності класифікацій за різними критеріями (за принципом розподілу державної влади, за територіальним масштабом, за способом утворення тощо).

У сучасній науці існує поняття системи, що само розвивається, тобто системи, яка розвивається за рахунок власних матеріальних, енергетичних, інформаційних, людських чи організаційних ресурсів. Ця форма розвитку системи найбільш бажана та перспективна, тому що робота такої системи найбільш ефективна і дає найбільш вагомі та значущі результати. Що ж до системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС України, то слід зазначити, що ця система є саме системою, що прагне до саморозвитку, системою, що розвивається. Через те що проблеми безпеки, збереження життя, здоров'я працівників органів внутрішніх справ, захисту їх прав та свобод не втрачають своєї актуальності, кількість суб'єктів, які мають за мету саме забезпечення безпеки життєдіяльності людини, громадянина (це стосується і працівників ОВС України), зростає. З'являються нові методики навчання, підготовки працівників органів внутрішніх справ до дій у ситуаціях, які загрожують їх здоров'ю та життю, програми психологічної підтримки працівників, розробляються технічні засоби захисту працівників органів внутрішніх справ тощо.

Подальші дослідження системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС можуть бути цікавими та корисними для вдосконалення процесу управління забезпечення безпеки життєдіяльності персоналу ОВС України.

Список використаної літератури

1. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник / О. М. Бандурка. – Х. : Ун-т внутр. справ, 1998. – 480 с.
2. Бандурка О. М. Теорія та методи роботи з персоналом в органах внутрішніх справ : підручник. / О. М. Бандурка, В. О. Соболев. – Х. : Вид-во Ун-ту внутр. справ, 2000. – 480 с.
3. Городянюк С. В. Організаційно-правове забезпечення безпеки діяльності працівників ОВС України [Електронний ресурс] : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Городянюк Сергій Вікторович. – К., 2008. – Режим доступу: <http://studrada.com.ua/node/10413>.
4. Матюхіна Н. П. Управління персоналом органів внутрішніх справ України (теоретичні та прикладні аспекти) : монографія / Н. П. Матюхіна ; за заг. ред. О. М. Бандурки. – Х. : Вид-во Ун-ту внутр. справ, 1999. – 287 с.
5. Матюхіна Н. П. Управління персоналом органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Матюхіна Наталія Петрівна. – Х., 2002. – 420 с.
6. Синявська О. Ю. Суб'єкти управління забезпеченням життєдіяльності персоналу ОВС : система та правовий статус [Електронний ресурс] / О. Ю. Синявська // Форум права. – 2007. – № 2. – С. 194–200. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2007-2/07sojtps.pdf>.
7. Синявська О. Ю. Сутність та зміст управління забезпеченням життєдіяльності персоналу ОВС України (адміністративно-правові засади) : монографія / О. Ю. Синявська ; за заг. ред. О. М. Бандурки. – Х. : Титул, 2007. – 180 с.
8. Синявська О. Ю. Організаційно-правові засади забезпечення життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ України : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Синявська Олена Юхимівна. – Х., 2007. – 421 с.
9. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
10. Про затвердження переліку урядових комітетів та їх посадового складу [Електронний ресурс] : розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 лип. 2010 р. № 1548-р. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2071-2010-%FO.

11. Положення про Міністерство внутрішніх справ України : затв. Указом Президента України від 17 жовт. 2000 р. № 1138/2000 // Іменем закону. – 2000. – 15 груд. – № 51.
12. Положення про Міністерство юстиції України : затв. Указом Президента України від 30 груд. 1997 р. № 1396/97 // Юридичний вісник України. – 1997. – 12–18 лют. – № 7 (137). – 3і змін. та доп.
13. Про місцеві державні адміністрації : закон України від 9 квіт. 1999 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 20–21. – Ст. 190. – Із наступ. змін.
14. Про місцеве самоврядування в Україні : закон України від 21 трав. 1997 р. № 280197-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170. – Із наступ. змін.
15. Про адвокатуру : закон України від 19 груд. 1992 р. № 2887-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 9. – Ст. 62. – Із наступ. змін.
16. Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності : закон України від 15 верес. 1999 р. № 1045-ХІV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 45. – Ст. 397. – Із наступ. змін.
17. Про об'єднання громадян : закон України від 16 черв. 1992 р. № 2460-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 34. – Ст. 504. – Із наступ. змін.
18. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини : закон України від 23 груд. 1997 р. № 776197-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 20. – Ст. 99.
19. Большая советская энциклопедия / [под ред. А. М. Прохорова]. – 3-е изд. – М. : Сов. энцикл., 1970. – 640 с.
20. Ожегов С. И. Толковый словарь русского языка [Электронный ресурс] / С. И. Ожегов, Н. Ю. Шведова. – 22-е изд. – М. : Азъ, 1992. – 955 с. – Режим доступа: <http://www.ozhegov.org/words/32490.shtml>.
21. Основы управления в органах внутренних дел : учебник / [под ред. А. П. Коренева]. – 4-е изд. – М. : Щит, 2001. – 396 с.
22. Анохіна Л. С. Суб'єкти адміністративної юрисдикції в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Анохіна Людмила Степанівна. – Х., 2001. – 182 с.

Надійшла до редколегії 14.10.2010

МИХАЙЛОВА Ю. О. СИСТЕМА СУБЪЕКТОВ ОБЕСПЕЧЕНИЯ БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПЕРСОНАЛА ОРГАНОВ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Раскрыто понятие системы субъектов обеспечения безопасности жизнедеятельности персонала органов внутренних дел. Выделены признаки системы субъектов обеспечения безопасности жизнедеятельности персонала органов внутренних дел Украины и приведен их перечень.

MYKHAILOVA Y. THE SYSTEM OF ASSURING SUBJECTS OF SECURITY OF VITAL ACTIVITY OF THE PERSONNEL OF INTERNAL AFFAIRS AGENCIES

The conception of the system of assuring subjects of security of vital activity of the personnel of agencies of internal affairs is uncovered. The characteristics of the system of assuring subjects of security of vital activity of the personnel of agencies of internal affairs is marked out and their enumeration is given.

УДК 342.95

В. І. ОПАЦЬКИЙ,

здобувач

Харківського національного університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ

З'ясовано поняття державного контролю за діяльністю вищих навчальних закладів України, у широкому та вузькому значенні. Уточнено види державного контролю за діяльністю вищих навчальних закладів України.

Питання щодо ефективного контролю з боку державних органів за діяльністю вищих навчальних закладів України (далі - ВНЗ) є досить складним і як предмет наукового дослідження сьогодні знаходиться практично на початковому етапі вивчення. Тому наше дослідження

концентрується на проблемі визначення поняття державного контролю як основного механізму забезпечення законності в державі та практичній діяльності вищих навчальних закладів, що здійснюють свої функції у сфері надання освітніх послуг.